

[Aksel Larsen.]

Omstændigheder maa det ærede Medlem Hr. Rager undskyldte os, men vi er ikke i Stand til at fremsætte vore Ændringsforslag før, naar vi ikke ved, hvornaar Forslaget kommer til Behandling, og derfor skulde han hellere have holdt sig fra at fremsætte denne Bemærkning.

Men saa protesterede han mod dette Ændringsforslag. Efter at han lige har sagt, at det skal være Flertallet og ikke Minoriteten, der regerer, saa protesterer han mod et Ændringsforslag, som siger, at Flertallet blandt Arbejderne skal afgøre det. Ja, saa er det, man føler Lyst til en nærmere Betegnelse af Folk, der bruger den Slags Argumentation.

Dette Ændringsforslag er i Overensstemmelse med de Synspunkter, jeg har fremhævet over for Regeringens Forslag, det er i Overensstemmelse med Kommunisternes Syn paa Arbejderbevægelsen i det hele taget. Vi vil, at Arbejderne selv skal afgøre, hvordan de vil opbygge deres Organisationer, hvordan de vil føre deres Forhandlinger, hvordan de vil organisere deres Kamp. Vi protesterer imod, at man kommer fra Statens Side og vil paatvinge dem Forhandlings- og Afstemningsregler, aabenlys eller maskeret tvungen Voldgift, og derfor siger vi: All right, det ærede Medlem Hr. Rager erklærer, at han er overbevist om, at det overvældende Flertal af danske Arbejdere, med Undtagelse af et Par elendige Urostiftere, vil have Fordel af Regeringens Lovforslag, være glade for det; prøv da saa at lade dem stemme om det!

Hvis Regeringspartierne ikke tør det, siger de jo selv, at de paa Forhaand er sikre paa, at der vil være et Flertal imod det, og derfor har de ikke det fornødne Mod; der findes ingen anden Forklaring.

Det er ikke for os noget Argument, at det ærede Medlem Hr. Rager siger: De samvirkende Fagforbund har jo godkendt dette. Med De samvirkende Fagforbund mener det ærede Medlem De samvirkende Fagforbunds Ledelse, som jo ogsaa er repræsenteret her i Salen. Men jeg har tidligere herfra belyst, at De samvirkende Fagforbunds Ledelse gennem mange Aar har forsøgt at naa til saadanne Tilstande, som nu skal skabes gennem dette Lovforslag, har forsøgt at tilrive sig større Kompetence, faa ændret Afstemnings- og Afgørelsesregler, hvorved Bestemmelsesretten i højere Grad blev taget fra Medlemmerne, end den er nu, og det er ikke lykkedes dem, fordi Medlemmerne af Fagforeningerne har mod-

sat sig det og erklæret, at de vilde ikke være med til det.

De samvirkende Fagforbunds Ledelse, som godkender dette Lovforslag, ved altsaa, at de paa dette Punkt er i Uoverensstemmelse med Medlemmerne. Hvis de troede, de var i Overensstemmelse med Medlemmerne, havde der i den Tid, der er gaaet, siden Lovforslaget blev fremsat, været rigelig Tid for dem til at foranstalte Ur-afstemning om det. De har ikke gjort det, og de vil ogsaa her i Tinget stemme imod det af os stillede Ændringsforslag. Dermed dømmer de deres egen Politik. De ved, at den ikke er i de fagorganiserede Arbejders Interesse. De ved, at det er den Politik, som Statsministeren og det ærede Medlem Hr. Bomholt saavel som de kapitalistiske Statsmænd og Politikere i alle andre Lande har gjort sig til Talsmænd for: at man skal forsøge med voldsomme Indgreb i Erhvervslivet, med Fordyrelse af Befolkningens Livsforhold og med Kneblingslove over for Fagforeningerne at redde det vaklende Samfund endnu et Stykke Tid.

Det vil gaa med denne Lov, som det gaar med alle den Slags Tvangslove, den vil ikke holde over for de Storme, den kommer ud for; men det ændrer, som sagt, ikke den Hensigt, hvormed den er fremsat, den Hensigt, der saa klart afslører, hvor Socialdemokratiet befinder sig i Dag.

Socialministeren (Steincke): Den ærede Ordfører for Det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Rager, udtalte, at man efter den nye Forretningsorden ogsaa havde Tilladelse til ved en Sags anden Behandling at rejse de mere principielle Problemer, og det ærede Medlem nævnte i saa Henseende sit Partis Standpunkt til Spørgsmaalet om tvungen Voldgift.

Den ærede Taler, der nu forlod Talerstolen, nægtede sig jo heller ikke noget med Hensyn til principielle Spørgsmaal. Naar han saaledes hævdede, at selve Forslagets Indhold og Realitet gik ud paa at tage Selvbestemmelsesretten fra Arbejderne, naar han endvidere paastod, at det var et bevidst Led i en bestemt Politik, og at det var særlig typisk, at man har saa travlt med at faa dette Lovforslag gennemført nu, medens jeg synes, man har været alt for længe om at faa det gennemført, naar han endvidere gik ud fra som givet, at det ved Kriseforliget var vedtaget, at dette Lovforslag skulde gennemføres — hvad jeg ved ikke er rigtigt, idet jeg bilder mig ind at have deltaget i samtlige de Kriseforhandlinger, der vedrørte den sociale Lov-